

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Afgifterne for Forligsmægling ved Forligskommissionerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2643).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirk: Der er ikke Anledning til at ledsage dette lille Lovforslag med mange Bemærkninger. Det er i Aar 125 Aar siden, Forligsinstitutionen blev oprettet herhjemme, og naar man ser bort fra, at Forligsmæglerne i 1857 fik Lov til at tage 24 Skilling for hver Udskrift, de leverede, har det Vederlag, de igennem denne lange Aarrække har oppebaaret, været ganske uforandret, nemlig 4 Mark i gamle Penge. Naar Forligsmæglerne i saa lange Tider taalmodigt har nøjedes med et saa beskedent Vederlag, kan det være, det staar en lille Smule i Forbindelse med § 54 i Forordningen af 1795, hvor det hedder, at „naar nogen med uafbrudt Virksomhed og Retskaffenhed har vedblevet at arbejde som Forligs-kommissarius i 8 Aar, vil Kongen udmærke ham som en fortjent Mand, med en passende Rang“. Jeg ved ikke, hvor mange Kammerraader der i Aarenes Løb er blevet udnævnt, men det har altsaa været et lille Plaster paa dette, at Vederlaget var saa ringe. Nu har imidlertid Forligsmæglerne ret kraftigt rejst Forlangende om forhøjet Vederlag. Vi havde Spørgsmaalet fremme i Fjor, da vi behandlede Tillæget til Retsplejeloven. Den Gang tog vi ikke Hensyn til dette Ønske. Nu viser det sig, at der er fremkommet en hel Del Andragender om det samme, og vi finder da i Partiet Venstre, at det kun er rimeligt og retfærdigt, at Forligskommissærernes Ønske opfyldes. Derfor er vi villige til at stemme for Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger.

Hækkerup: Principielt er Socialdemokratiet ikke stemt for at fordyre Brugen af Retsvæsenet, da vi ser saaledes paa det, at Folk neppe søger Rettergang for Forhøjelsens Skyld; men da det skal erkendes, at de Forhøjelser, som er foreslaaede i det foreliggende Lovforslag, ikke i næneværdig Grad vil komme til at genere Befolkningen, da de Bestillingsmænd, som Lovforslaget tilsigter at gavne, virkelig, som den ærede foregaaende Taler udtalte,

har et begrundet Krav paa at faa deres Kaar forbedret, og da Lovforslaget yderligere er i Konsekvens med tidligere vedtagne Lovforslag, vil mit Parti ikke nægte sin Medvirken til Lovforslagets Fremme. Paa Socialdemokratiets Vegne skal jeg derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Harboe: Det konservative Folkeparti kan tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form.

Niels Petersen: Jeg er fuldkommen enig i, at den Forhøjelse af Betalingen for Forligsmægling, som foreslaas i Lovforslaget, er betimelig, den kan vistnok siges at være i højeste Grad paakrævet. Andet og mere vilde der for saa vidt ikke være Anledning til at sige fra mit Partis eller min Side, hvis der ikke netop i Bemærkningerne til Lovforslaget forekom den Udtalelse, at Sagernes Antal er i en saadan Nedgang, at en Fordobling af Gebyret i Øjeblikket ikke en Gang vil give Forligskommissærerne samme Indtægt, som de havde før Krigen. Det forekommer mig, at der kunde være Anledning til at undersøge Aarsagen til en saa stærk Nedgang i Sagernes Antal, og jeg vilde derfor henstille, at denne Sag blev gjort til Genstand for Behandling i det Udvalg, som det blev besluttet at nedsætte angaaende den foregaaende Sag. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget; jeg haaber, det maa faa en hurtig Gang gennem Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Niels Petersen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, som blev besluttet nedsat angaaende den foregaaende Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.